

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że warunki wynagrodzenia urzędników należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiego jak przepis sporny w postępowaniu głównym, zgodnie z którym szczebel podstawowego wynagrodzenia urzędnika w ramach każdej grupy zaszerogowania jest określany w momencie jego zatrudnienia stosownie do jego wieku.
- 3) Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 dyrektyw 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak uregulowanie sporne w postępowaniach głównych, definiującemu warunki przeszerogowania w ramach nowego systemu urzędników mianowanych przed wejściem w życie tego uregulowania i przewidującego, po pierwsze, że szczebel wynagrodzenia w ramach nowego systemu wynagrodzeń jest określany wyłącznie na podstawie samej kwoty wynagrodzenia podstawowego uzyskanego zgodnie ze starym systemem wynagrodzeń, który był oparty na dyskryminacji urzędników ze względu na wiek, i po drugie, że dalszy awans do wyższych szczebli wynagrodzenia oblicza się wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie tego uregulowania.
- 4) W okolicznościach takich jak okoliczności postępowań głównych prawo Unii, a w szczególności art. 17 dyrektywy 2000/78, nie wymaga przyznania dyskryminowanym urzędnikom z mocą wsteczną kwoty odpowiadającej różnicy pomiędzy wynagrodzeniem rzeczywiście uzyskanym a wynagrodzeniem odpowiadającym najwyższemu szczeblowi w ich grupie zaszerogowania.

Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek zweryfikowania, czy spełnione są wszystkie przesłanki sformułowane w orzecznictwie Trybunału, by Republika Federalna Niemiec poniosła odpowiedzialność na podstawie prawa Unii.

- 5) Prawo Unii nie stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiemu jak przepis sporny w postępowaniach głównych, który przewiduje obowiązek dochodzenia przez urzędnika jego prawa do świadczeń pieniężnych, które nie wynikają bezpośrednio z ustawy, w relatywnie krótkim terminie, a mianowicie przed zakończeniem realizacji bieżącego budżetu, jeżeli przepis ten nie narusza ani zasady równoważności, ani zasady skuteczności. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w postępowaniach głównych przesłanki te zostały spełnione

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013,
Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – *Jessy Saint Prix przeciwko Secretary of State for Work and Pensions*

(Sprawa C-507/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 45 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 7 — Pojęcie „pracownika” — Obywatelka Unii Europejskiej, która zaprzestała pracy ze względu na ograniczenia związane z ciężką i okresem poporodowym)

(2014/C 282/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Jessy Saint Prix*

Strona pozwana: *Secretary of State for Work and Pensions*

przy udziale: AIRE Centre

Sentencja

Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że kobieta, która zaprzestaje pracy lub poszukiwania pracy z uwagi na fizyczne ograniczenia wynikające z zaawansowanej ciąży i okresu poporodowego, zachowuje status „pracownika” w rozumieniu tego artykułu, pod warunkiem że powróci do pracy lub znajdzie inną pracę w rozsądnym okresie po urodzeniu dziecka.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. – Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-531/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Klauzula arbitrażowa — Umowa dotacji dotycząca działania na rzecz rozwoju lokalnego — Zwrot części wypłaconych zaliczek — Przejęcie długu — Właściwość Sądu — Przedawnienie — Odpowiedzialność Komisji)

(2014/C 282/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Commune de Millau, Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (przedstawiciele: adwokaci L. Hincker i F. Bleykasten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Lejeune i D. Calciu, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata E. Bouttiera)

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Unii Europejskiej w sprawach połączonych T-168/10 i T-572/10 Komisja/SEMEA i Commune de Millau w części, w której przyjęto w nim w ramach żądania wzajemnego Commune de Millau i Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA), że brak jest bezpośredniego związku przyczynowego między zachowaniem Komisji Europejskiej a szkodą poniesioną rzekomo w wyniku zasądzenia zapłaty odsetek za zwłokę.
- 2) Żądanie wzajemne Commune de Millau i Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) uwzględnia się w części i obciąża się Komisję Europejską kwotą odpowiadającą trzem czwartym kwoty odsetek za zwłokę według rocznej stopy ustawowej obowiązującej we Francji, jakie narosły między dniem 27 kwietnia 1993 r. a dniem 18 listopada 2005 r.
- 3) W pozostałej części odwołanie zostaje oddalone.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona obok własnych kosztów poniesionych zarówno w pierwszej instancji, jak i postępowaniu odwoławczym, jedną czwartą kosztów poniesionych przez Commune de Millau i przez Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) w obu tych instancjach.
- 5) Commune de Millau i Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) pokrywają trzy czwarte własnych kosztów związanych z postępowaniem w pierwszej instancji i z postępowaniem odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 2.2.2013.